

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Petra Mikeše a Jitky Zavřelové v právní věci žalobkyně: **AMBOSELI s.r.o.**, se sídlem Třebohostická 1244/12, Praha 10, zastoupená JUDr. Martinem Čížkem, advokátem se sídlem Korunní 880/101, Praha 3, proti žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**, se sídlem Kolářská 451/13, Opava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 3. 2020, čj. 4859/1.30/19-5, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 3. 2022, čj. 15 A 73/2020-87, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se pozastavují účinky rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 3. 2022, čj. 15 A 73/2020-87, a rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 3. 2020, čj. 4859/1.30/19-5.
- II. Žalobkyni **se ukládá** zaplatit soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to ve lhůtě 3 dnů od doručení tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Oblastní inspektorát práce pro Plzeňský a Karlovarský kraj (dále „správní orgán I. stupně“) rozhodnutím ze dne 24. 5. 2019, čj. 16229/6.30/18-47, uznal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku podle § 140 odst. 1 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, jehož se měla dopustit tím, že umožnila výkon nelegální práce třem osobám ukrajinské a osmi osobám moldavské státní příslušnosti, které pro žalobkyni vykonávaly pracovní činnost v provozovnách jiných společností. Za uvedený přestupek správní orgán I. stupně žalobkyni uložil pokutu 500 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení. V záhlaví uvedeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti výroku o vině a rozhodnutí správního orgánu I. stupně v této části potvrdil. Současně ale změnil výrok o trestu tak, že pokutu snížil na 350 000 Kč. Rozhodnutí žalovaného napadla žalobkyně žalobou, kterou Městský soud v Praze shora označeným rozsudkem zamítl.

[2] Proti tomuto rozsudku žalobkyně (dále „stěžovatelka“) brojí kasační stížností. V průběhu řízení následně navrhla, aby jí Nejvyšší správní soud přiznal odkladný účinek.

Jako přímý následek žalobou napadeného rozhodnutí zahájilo generální ředitelství Úřadu práce (dále jen „Úřad práce“) podle § 63 odst. 2 písm. c) zákona o zaměstnanosti se stěžovatelkou z moci úřední dvě správní řízení o odejmutí povolení ke zprostředkování zaměstnání. Tato správní řízení byla po dobu řízení před městským soudem v této věci přerušena. Nyní ale Úřad práce stěžovatelku vyzval, aby doložila, že v řízení o kasační stížnosti podala návrh na přiznání odkladného účinku, jinak bude ve správním řízení o odejmutí povolení pokračovat. Pokud by nebyl odkladný účinek přiznán, bude Úřad práce povinen, aniž by měl možnost správního uvážení, stěžovatelce povolení bez dalšího odejmout. Stěžovatelka v návrhu poukázala na to, že činnost agentury práce vykonává od roku 2006, kdy obdržela první povolení k této činnosti, které jí bylo od té doby kontinuálně prodlužováno, resp. nahrazováno novými povoleními dle aktuální právní úpravy. Pro stěžovatelku je činnost agentury práce fundamentální. Jako předmět podnikání má zapsány sice i jiné činnosti, ty jsou však pro ni zcela okrajové a nadto úzce navázány právě na činnost agentury práce. V roce 2021 stěžovatelka zaměstnávala 1730 zaměstnanců. Znemožnění výkonu činnosti by pro stěžovatelku bylo likvidační a rovnající se zákazu činnosti. Byla by nucena propustit všechny zaměstnance a ukončit veškeré smluvní vztahy s uživateli, jelikož nebude schopna plnit své závazky. Reálnou hrozbu svého zániku je proto nutné považovat za újmu, která je nevratná a zásadně se dotýká esenciálních zájmů stěžovatelky. Možnost nápravy této ztráty by při nepřiznání odkladního účinku byla i v případě vyhovění kasační stížnosti nereálná. Přiznáním odkladného účinku nevznikne jiným osobám újma a nebylo by v rozporu s jakýmkoliv veřejným zájmem.

[3] Žalovaný ve vyjádření k návrhu uvedl, že správní rozhodnutí jsou až do jejich zrušení nadána presumpcí zákonnosti a správnosti. Trvá na tom, že jeho rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu I. stupně jsou zákonná a stěžovatelka se dopustila sporného přestupku. Není ve veřejném zájmu, aby byly účinky správních rozhodnutí sistovány. Došlo by tím k popření hlavního účelu zřízení orgánů inspekce práce, jehož součástí je i případné uložení správního trestu. Aby byl naplněn účel tohoto trestu, musí být vnímán jako neodvratitelný.

[4] Nejvyšší správní soud předně uvádí, že podle § 107 odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. Může jej však na návrh stěžovatele přiznat, přičemž ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užijí přiměřeně. Pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být splněny tři materiální předpoklady: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu, 2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS). Povinnost tvrdit a osvědčit hrozbu újmy přitom tíží stěžovatele (viz usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32, nebo ze dne 24. 9. 2015, čj. 2 As 218/2015-50). Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (usnesení NSS ze dne 30. 1. 2012, čj. 8 As 65/2011-74), přičemž stěžovatelem tvrzená a prokazovaná újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní (usnesení NSS ze dne 3. 10. 2017, čj. 9 Afs 275/2017-20).

pokračování

[5] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud pozastavuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno (usnesení NSS ze dne 21. 5. 2014, čj. 6 Afs 73/2014-56). Vznik hrozící újmy nicméně musí být v příčinné souvislosti s výkonem napadeného rozsudku či jiným právním následkem plynoucím z rozsudku, popř. ze správního rozhodnutí aprobovaného rozsudkem krajského soudu (usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, čj. 52 Ca 9/2003-144, č. 87/2004 Sb. NSS).

[6] V nyní posuzované věci se stěžovatelka návrhem na přiznání odkladného účinku nesnaží docílit odkladu samotné povinnosti zaplatit pokutu, která jí byla uložena správními rozhodnutími, resp. netvrdí, že by hrozící újma měla spočívat ve splnění této povinnosti. Újmu nicméně shledává v tom, že přímým důsledkem tohoto rozhodnutí bud rozhodnutí o odnětí povolení ke zprostředkování zaměstnání podle § 63 odst. 2 písm. c) zákona o zaměstnanosti. Byť se nejedná o bezprostřední dopad správního rozhodnutí o udělení pokuty, ze znění daného ustanovení je zřejmé, že v jeho důsledku lze důvodně předpokládat, že Úřad práce [vázán dle § 57 odst. 1 písm. c) správního řádu rozhodnutím o spáchání přestupku] rozhodne i o odejmutí povolení. Vzhledem k tomu, že toto povolení dle stěžovatelčiných tvrzení (žalovaným nijak nezpochybněných) představuje nezbytnou podmínku její hlavní činnosti, lze v jeho odnětí spatřovat újmu, která stěžovatelce v současné době hrozí, a to právě v souvislosti s napadeným rozsudkem (resp. jím přezkoumávaným rozhodnutím žalovaného).

[7] Nejvyšší správní soud současně považuje za naplněnou i druhou podmínku, neboť uvedenou újmu považuje za nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Není zřejmé, že by takové třetí osoby, jimž by přiznáním odkladného účinku vznikla újma, existovaly.

[8] Co se týče třetí podmínky, tedy rozporu s důležitým veřejným zájmem, zde platí, že odpovědnost za jeho vylíčení leží primárně na žalovaném. Zde se lze sice v obecné rovině ztotožnit s tím, že je zpravidla ve veřejném zájmu, aby účinky rozhodnutí nebyly odkládány. Institut přiznání odkladného účinku však představuje z tohoto pravidla výjimku, která připouští při splnění zákonných podmínek jeho prolomení. Pokud návrhovatel (stěžovatel) tvrdí a osvědčí, že by mu výkonem rozhodnutí vznikla dostatečně závažná újma, je na žalovaném, aby naopak uvedl, zda s přiznáním odkladného účinku koliduje důležitý veřejný zájem (tj. existence veřejného zájmu na výkonu rozhodnutí jako takovém v tomto směru není dostatečná, neboť ten je dán vždy). Žalovaný však nyní na žádný takový důležitý veřejný zájem nepoukázal. Aniž by na tomto místě Nejvyšší správní soud posuzoval zákonnost stěžovatelčina jednání, za které byla správním rozhodnutím potrestána, ze samotné skutečnosti, že měla zaměstnávat jedenáct osob s padělanými doklady totožnosti, takto závažné ohrožení důležitého veřejného zájmu bránící vyhovění návrhu bez dalšího neplyne.

[9] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnosti přiznal odkladný účinek. Učinil tak výslovně ve vztahu k napadenému rozsudku i napadenému rozhodnutí žalovaného, v důsledku čehož až do právní moci rozhodnutí o kasační stížnosti dochází

k plné sístaci účinků shora označeného rozhodnutí žalovaného (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 16. 6. 2020, čj. 8 Azs 339/2019-38, č. 4039/2020 Sb. NSS).

[10] Zbývá doplnit, že rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku je rozhodnutím dočasné povahy a nelze z něj jakkoli předjímat budoucí meritorní rozhodnutí o podané kasační stížnosti (usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, čj. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS). Rovněž lze dodat, že usnesení o odkladném účinku nezakládá s ohledem na svůj procesní charakter překážku věci rozhodnuté, a proto v případě posunu ve skutkových okolnostech lze o návrhu na přiznání odkladného účinku rozhodnout i opětovně, stejně jako lze již přiznaný odkladný účinek i bez návrhu zrušit, odpadnou-li v mezidobí důvody pro jeho přiznání (§ 73 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s.).

[11] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč, a to podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích. Povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; srov. k tomu též usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32], přičemž poplatek je v takovém případě splatný do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým byla povinnost poplatek zaplatit uložena (§ 7 odst. 1 citovaného zákona). Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení.

[12] Poplatek lze zaplatit buď vylepením kolků na příslušném tiskopisu (viz níže), nebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703 – 46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je 1080208322. Nebude-li soudní poplatek včas dobrovolně zaplacen, bude vymáhán.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 28. listopadu 2022

Milan Podhrázký
předseda senátu

pokračování

Vyhovuji výzvě a zasílám Nejvyššímu správnímu soudu v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

.....

↓ místo pro nalepení kolkových známek ↓